

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Meditationum evangelicarum pars tertia, hoc est:
Tractatio evangeliorum tam dominicalium, quam
festivalium, ad recte se sub variis tentationum generibus
gerendum, disposita**

Creide, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

Exordium

[urn:nbn:de:bsz:31-126133](#)

Quando proinde Ecclesiastes clave ligante utitur, & dicit ad avarum: Pecunia tua tecum sit in perditionem, Act. 8. v. 20. Ad fornicatorem & adulterum: Deus iudicabit te, Hebr. 13. v. 4. Ad ebriosum: Vx., qui consurgitis manè ad ebrietatem festandam, Esa. 5. v. 11. seqq. & ita ulterius: non id vilipendendum est; in leges enim divinas impiè agere, impunè non cedit: sed hoc tempus sequens declarabit, 2. Macc. 4. v. 17.

Quando verò clavem solventem adhibet, & pœnitentem ex verbo divino salutari solatio erigit & certiorem reddit, quod cum publicano justificatus in domum suam descendere possit, Luc. 18. 14. iterum consolationem hanc non aliter suscipiant, ac si Christus ipse eandem annunciasset, & aperiant corda, sicut terra venientem super se biberit imbre, Hebr. 6. v. 7.

& exultabunt ossa contrita, Psal. 51. v. 9; quæ quasi leo Dominus contriverat, Esa. 38. v. 13.

Beati, qui potestati huic Ecclesiastice reverenter subjiciunt. Non enim DEus, ut Lutherus ait, alias claves in cælo habet, quam Ministri ejus in terris, sed quod solvunt illi, Deus quoque soluturus est, non ligans: & quod ligant, Deus quoque ligaturus est, non solvens. Qui igitur eos contemnit, non homines contemnit, sed Deum ipsum, pro quod legatione funguntur, 2. Cor. 5. v. 20. Unde verbi Ministerium expressè Ministerium Spiritus dicitur, 2. Cor. 3. v. 6. Durum aliquando erit contemtoribus, adversus stimulum calcitrare, Act. 9. v. 6. Det Deus nobis omnibus pœnitentiam & remissionem peccatorum, & consequenter salutem æternam, per Christum JESUM, Amen.

DOMINICA MISERICORDIAS DOMINI.

Evangelium Joh. 10. v. 11, -- 16.

EXORDIUM.

Gen. 46. 34.

DE Ägyptiis memoratur, quod detestati fuerint omnes Pastores ovium. Causa non additur, verosimile autem est, ideo factum esse, quia Pastores pecora quædam macrunt, ejus carnes comedentes, quæ Ägyptii pro Diis habuerunt, & coluerunt. Cum enim Pharao Israëlitis porestatem daret, ut in terrâ Ägyptiorum Deo suo sacrificarent, respondit Moses: Non potest ita

fieri: abominationes enim Ägyptiorum immolabimus Domino Deo nostro: quod si mactaverimus ea, quæ colunt Ägyptii coram eis, lapidibus nos obruent, Exod. 8. v. 26.

Nos Christiani Dei gratiâ melius informati, ex verbo Dei novimus, Pastores in bonâ existimatione esse, modò intra cancellos manserint, & fidelem gregis sui curam, habuerint, ideo Christus ipse ἀπέκτισεν.

μήτ

Exegetis.

μὴν καὶ ἐπίστοντας τῶν ψυχῶν ἡμῶν appellatur, 1. Petr. 2. v. ult. 1. Petr. 5. v. 4. Et hic Archiepiscopus habet Sub-Pastores suos, quales in Politia sunt pii Magistratus, Esa. 44. v. ult. in Ecclesiâ fideles verbi Præcones, Eph. 4. v. 11. quos Spiritus sanctus posuit Episcopos, ad pascendam Ecclesiam Dei, Act. 20. v. 28. sicuti propterea duas virgas gerunt, quarum altera vocatur amabilis, altera doloris, Zach. 11. v. 7. Hæc magna Dei gratia est. Quia enim omnes naturâ q[uo]d uasi oves erramus, Esa. 53. v. 6. maximoperè ejusmodi Pastoribus indigemus, qui nos præcedant in Ecclesiastico & Politico statu, quod utrinque debitum nostrum observemus, & in rectâ via maneamus, quæ dicit ad vitam, Matt. 7. v. 14. Hinc præsens Dominica appellatur *Misericordia Domini*, quia in præscâ Latinâ Ecclesiâ in Introitu cecinerunt ex Psal. 89. v. 1. Misericordias Domini cantabo in æternum. Quo ipso pii Veteres haud dubiè respexerunt prælectum Evangelium, in quo concurrunt, *Miseria* & *Misericordia*. Miseria nostra in eo, quod imbecilles, miserae & infirmæ oviculae simus, quæ non sufficienes sumus ex nobis ipsis, 2. Cor. 3. v. 5. Misericordia Dei vero in eo, quod Filium suum dilectum Pastorem constituit, qui ipse in Evangelio ait: Εγώ εἰμι ἡ ποιμὴν ὁ καλὸς, bonus pastor animam suam ponit pro ovibus, & quæ sequuntur.

Nos meditabimur pro instituti ratione ex Evangelio præsente

- I. *Triplacem Querelam.*
- II. *Triplacem Medlam.*
- III. *Triplacem Cautelam.*

Quâ ex causa pii veteres Evangelium de bono Pastore hoc anni tempore explicandum ordinariint, patet ex Epistola ad Hebr. ubi Paulus inquit: Deus pacis eduxit de mortuis Pastorem magnum ovium, in sanguine testamenti æterni, Dominum nostrum Jesum Christum, Hebr. 13. v. 20.

Quia igitur Christus tanquam bonus Pastor non modò animam suam pro ovibus posuit: sed & rursum ex mortuis resurrexit, tanquam ejusmodi Pastor, qui gregis sui, quem adeò pretiosè emit, Act. 20. v. 28. ipse curam habere, eamque tueri & sustentare velit, ut apud se vitam habeat, & abundantius habeat, Joh. 10. v. 11. utique de tempore est, & optimè quadrat, ut statim post Paschatos Festum, de amplissimis hisce beneficiis prædicetur. Hoc enim modo memores sumus, Dominum Jesum Christum resurrexisse ex mortuis, qui traditus est propter delicta nostra, & resurrexit propter justificationem nostram, Rom. 4. v. ult. 2. Tim. 2. v. 8.

Querelam movet

1. *Infernalis lupus.* Hic ipse Diabolus est, qui modò sub imagine leonis, 1. Petr. 5. v. 8. modò sub imagine Draconis, Apoc. 12. v. 8. modò sub imagine venatoris, Psal. 91. v. 3. modò alio modo nobis delineatur. In prælecto Evangelio Servator ipse lupo eum confert. Quemadmodum enim lupus ovibus maximè infestus est, & die nocteque iisdem insidiatur, ut eas prehendat, & dilaniat: Ita & Diabolus omnium fide-